

Βρυξέλλες, 14 Ιουνίου 2018
(OR. en)

9834/18

LIMITE

JUR 267
ENFOPOL 309

ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ¹

Αποστολέας:	Νομική Υπηρεσία
Αποδέκτης:	Ομάδα «Επιβολή του νόμου»
Θέμα:	Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου με την οποία εξουσιοδοτούνται τα κράτη μέλη να προσχωρήσουν, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης σχετικά με μια ολοκληρωμένη προσέγγιση για την ασφάλεια, την προστασία και την παροχή υπηρεσιών σε ποδοσφαιρικούς αγώνες και άλλες αθλητικές διοργανώσεις (ΣΣΣΕ αριθ.° 218) - διαδικαστικές πτυχές

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Στις 27 Απριλίου 2018, η Επιτροπή ενέκρινε πρόταση απόφασης του Συμβουλίου με την οποία εξουσιοδοτούνται τα κράτη μέλη να προσχωρήσουν, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης σχετικά με μια ολοκληρωμένη προσέγγιση για την ασφάλεια, την προστασία και την παροχή υπηρεσιών σε ποδοσφαιρικούς αγώνες και άλλες αθλητικές διοργανώσεις (ΣΣΣΕ αριθ.° 218)² (εφεξής: «η προτεινόμενη απόφαση»).

¹ Στο παρόν έγγραφο περιέχονται νομικές γνωμοδοτήσεις που προστατεύονται δυνάμει του άρθρου 4 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30ής Μαΐου 2001 για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, και δεν έχουν δημοσιοποιηθεί από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το Συμβούλιο επιφυλάσσεται παντός νομίμου δικαιώματός του σε περίπτωση μη εξουσιοδοτημένης δημοσίευσής του.

² 8577/18.

2. Όταν η Επιτροπή υπέβαλε την προτεινόμενη απόφαση κατά τη συνεδρίαση της ομάδας «Επιβολή του νόμου» (LEWP) στις 17 Μαΐου 2018, διάφορες αντιπροσωπίες έθεσαν ερωτήσεις σχετικά με την αναγκαιότητα και τις συνέπειες της προτεινόμενης απόφασης, ιδίως αν ληφθεί υπόψη ότι πολλά κράτη μέλη έχουν ήδη υπογράψει και, ορισμένα εξ αυτών, επικυρώσει τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης σχετικά με μια ολοκληρωμένη προσέγγιση για την ασφάλεια, την προστασία και την παροχή υπηρεσιών σε ποδοσφαιρικούς αγώνες και άλλες αθλητικές διοργανώσεις (ΣΣΣΕ αριθ. 218) (εφεξής «η Σύμβαση»).
3. Στην ίδια συνεδρίαση, ο εκπρόσωπος της Νομικής Υπηρεσίας του Συμβουλίου (ΝΥΣ) έδωσε αρχικές προφορικές απαντήσεις στις ερωτήσεις αυτές. Η παρούσα γνωμοδότηση επιβεβαιώνει εγγράφως και διευκρινίζει περαιτέρω το περιεχόμενο των δηλώσεων στην οποία προέβη ο αντιπρόσωπος της Νομικής Υπηρεσίας του Συμβουλίου.

II. ΝΟΜΙΚΟ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

4. Η Σύμβαση αποσκοπεί στην παροχή ασφαλούς, προστατευμένου, και φιλικού περιβάλλοντος στο πλαίσιο ποδοσφαιρικών αγώνων και άλλων αθλητικών διοργανώσεων (άρθρο 2 της Σύμβασης). Απαιτεί από τα συμβαλλόμενα μέρη της Σύμβασης να λάβουν σειρά μέτρων για την ασφάλεια, την προστασία και την παροχή υπηρεσιών στο πλαίσιο σημαντικών αθλητικών διοργανώσεων. Το άρθρο 11 της Σύμβασης φέρει τον τίτλο διεθνής συνεργασία. Υποχρεώνει τα μέρη να προβούν στην ίδρυση εθνικού γραφείου πληροφοριών ποδοσφαίρου που θα ενεργεί ως το μοναδικό ορισθέν γραφείο για την ανταλλαγή όλων των πληροφοριών και στοιχείων σχετικά με ποδοσφαιρικούς αγώνες με διεθνή διάσταση και για τη ρύθμιση άλλων θεμάτων που αφορούν τη διεθνή αστυνομική συνεργασία (άρθρο 11 παράγραφοι 2 και 4 της Σύμβασης).
5. Η Σύμβαση είναι ανοικτή προς υπογραφή μόνο από κράτη³. Μέχρι σήμερα, ορισμένα κράτη μέλη έχουν υπογράψει τη Σύμβαση και μερικά κράτη μέλη την έχουν επίσης επικυρώσει⁴.

³ Πρβλ. το άρθρο 16 παράγραφος 1 της Σύμβασης: *Η παρούσα Σύμβαση είναι ανοικτή προς υπογραφή από τα κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, τα συμβαλλόμενα κράτη της Ευρωπαϊκής Μορφωτικής Σύμβασης, καθώς και οποιοδήποτε κράτος δεν είναι μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης, το οποίο (...) (υπογράμμιση του συντάκτη) και το άρθρο 18 παράγραφος 1 της Σύμβασης: Μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας Σύμβασης, η Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης, κατόπιν διαβούλευσης με τα συμβαλλόμενα μέρη, δύναται να προσκαλεί οποιοδήποτε κράτος δεν είναι μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης να προσχωρήσει στη Σύμβαση (υπογράμμιση του συντάκτη).*

⁴ Ο πλήρης κατάλογος των κρατών που έχουν υπογράψει και επικυρώσει τη σύμβαση είναι διαθέσιμος στη διεύθυνση: https://www.coe.int/en/web/conventions/full-list/-/conventions/treaty/218/signatures?p_auth=w5uajkFt.

6. Για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας που εκδηλώνεται με αφορμή το ποδόσφαιρο, η απόφαση 2002/348/ΔΕΥ σχετικά με την ασφάλεια κατά τη διεξαγωγή ποδοσφαιρικών αγώνων με διεθνή διάσταση⁵ διευκολύνει την ανταλλαγή πληροφοριών σε σχέση με ποδοσφαιρικούς αγώνες, υποχρεώνοντας τα κράτη μέλη να δημιουργήσουν ή να ορίσουν ένα εθνικό γραφείο πληροφοριών ποδοσφαίρου αστυνομικού χαρακτήρα (άρθρο 1 παράγραφος 1 της απόφασης 2002/348/ΔΕΥ του Συμβουλίου). Το άρθρο 2 της απόφασης 2002/348/JHA του Συμβουλίου ορίζει την αποστολή του εθνικού γραφείου πληροφοριών ποδοσφαίρου, ενώ τα άρθρα 3 και 4 της εν λόγω απόφασης θέτουν ειδικούς κανόνες όσον αφορά την ανταλλαγή και την επεξεργασία αστυνομικών πληροφοριών μεταξύ των εθνικών γραφείων πληροφοριών ποδοσφαίρου πριν, κατά τη διάρκεια και μετά τους ποδοσφαιρικούς αγώνες με διεθνή διάσταση.

III. NΟΜΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

1. Ανάγκη εξουσιοδότησης

7. Ανάγκη εξουσιοδότησης προς τα κράτη μέλη να γίνουν, προς το συμφέρον της Ένωσης, συμβαλλόμενα μέρη της Σύμβασης συντρέχει μόνον αν η Σύμβαση ή τμήματά της εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης. Η εξουσιοδότηση που χορηγείται με την προτεινόμενη απόφαση περιορίζεται στα *«τμήματα που εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης»*⁶. Η αιτιολογική σκέψη 3 της προτεινόμενης απόφασης διευκρινίζει ότι ο όρος *«τα τμήματα»* παραπέμπει στα άρθρα 11 παράγραφοι 2 και 4 της Σύμβασης. Δεν έχει διατυπωθεί ισχυρισμός ότι εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης και άλλα τμήματα της Σύμβασης, πέραν του άρθρου 11 παράγραφοι 2 και 4. Η ακόλουθη ανάλυση των αρμοδιοτήτων περιορίζεται συνεπώς στις διατάξεις αυτές.

⁵ Απόφαση 2002/348/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 25ης Απριλίου 2002, σχετικά με την ασφάλεια κατά τη διεξαγωγή ποδοσφαιρικών αγώνων με διεθνή διάσταση (ΕΕ L 121 της 8.5.2002, σ. 1).

⁶ Άρθρο 1 της προτεινόμενης απόφασης.

8. Η υποχρέωση που προβλέπεται στο άρθρο 11 παράγραφοι 2 και 4 της Σύμβασης, και συγκεκριμένα η υποχρέωση σύστασης ή ορισμού εθνικού γραφείου πληροφοριών ποδοσφαίρου στους κόλπους της αστυνομίας, το οποίο θα είναι υπεύθυνο για την ανταλλαγή πληροφοριών και τη διευκόλυνση της υλοποίησης της αστυνομικής συνεργασίας στον τομέα των ποδοσφαιρικών αγώνων με διεθνή διάσταση, εμπίπτει στον τομέα της αστυνομικής συνεργασίας. Παρότι η αστυνομική συνεργασία είναι, καταρχήν, τομέας συντρέχουσας αρμοδιότητας μεταξύ της Ένωσης και των κρατών μελών (άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο ι) της ΣΛΕΕ), η Ένωση έχει αποκλειστική εξωτερική αρμοδιότητα όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 3 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ.
9. Το άρθρο 3 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ ορίζει τα εξής : *«Η Ένωση έχει επίσης αποκλειστική αρμοδιότητα για τη σύναψη διεθνούς συμφωνίας (...) κατά το μέτρο που ενδέχεται να επηρεάσει τους κοινούς κανόνες ή να μεταβάλλει την εμβέλειά τους».*⁷
10. Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, *«Γνώμονα για την εξέταση του ζητήματος κατά πόσον οι δεσμεύσεις για τις υπηρεσίες (...) «ενδέχεται να επηρεάσ[ουν] τους κοινούς κανόνες ή να μεταβάλ[ουν] την εμβέλειά τους», κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, θα πρέπει να αποτελέσει η πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, κατά την οποία τέτοιος κίνδυνος συντρέχει όταν οι δεσμεύσεις αυτές εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των εν λόγω κανόνων».*⁸ Η Νομική Υπηρεσία του Συμβουλίου επισημαίνει ότι το κείμενο του άρθρου 11 παράγραφοι 2 και 4 της Σύμβασης συμπίπτει με ορισμένες διατάξεις των άρθρων 1 και 2 της απόφασης 2002/348/ΔΕΥ του Συμβουλίου⁹. Τα εν λόγω άρθρα της Σύμβασης εμπίπτουν επομένως στο πεδίο εφαρμογής των κοινών κανόνων κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ.

⁷ Η εν λόγω διάταξη αντικατοπτρίζει την απόφαση σχετικά με την Ευρωπαϊκή Συμφωνία περί των οδικών μεταφορών (EU:C:1971:32) και τη διαμορφωθείσα στη συνέχεια της απόφασης αυτής νομολογία.

⁸ Γνωμοδότηση 2/15 της 16ης Μαΐου 2017, *ΣΕΣ με τη Σιγκαπούρη*, EU:C:2017:376, σκέψη 180· Γνωμοδότηση 3/15 της 14ης Φεβρουαρίου 2017, *(Συνθήκη του Μαρακές σχετικά με την πρόσβαση σε δημοσιευμένα έργα)*, EU:C:2017:114, σκέψη 105· Απόφαση του Δικαστηρίου, της 4ης Σεπτεμβρίου 2014, στην υπόθεση C114/12, *Επιτροπή κατά Συμβουλίου* (Συμβούλιο της Ευρώπης ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί), EU:C:2014:2151, σκέψη 68· ⁸ Γνωμοδότηση 1/13 της 14ης Οκτωβρίου 2014 (*Σύμβαση της Χάγης για τη διεθνή απαγωγή παιδιών*), EU:C:2014:2303, σκέψη 71· και απόφαση του Δικαστηρίου, της 26ης Νοεμβρίου 2014, στην υπόθεση C-66/13, *Green Network*, , EU:C:2014:2399, σκέψη 29.

⁹ Ήτοι η εισαγωγική φράση του άρθρου 11 παράγραφος 2 της Σύμβασης αντιστοιχεί στο άρθρο 1 παράγραφος 1 της απόφασης 2002/348/ΔΕΥ του Συμβουλίου, το άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχείο α) της Σύμβασης απηχεί το περιεχόμενο των άρθρων 1 παράγραφος 3 και 2 παράγραφος 1 της απόφασης 2002/348/ΔΕΥ του Συμβουλίου, το άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχείο β) της Σύμβασης αντιστοιχεί στο άρθρο 2 παράγραφος 2 της απόφασης 2002/348/ΔΕΥ του Συμβουλίου και το άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχείο γ) της Σύμβασης αντιστοιχεί στο άρθρο 2 παράγραφος 3 της απόφασης 2002/348/ΔΕΥ του Συμβουλίου. Το άρθρο 11 παράγραφος 4, της Σύμβασης αντιστοιχεί στο άρθρο 1 παράγραφος 2 της απόφασης 2002/348/ΔΕΥ του Συμβουλίου.

11. Το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει ότι ο κίνδυνος επηρεασμού των κοινών κανόνων («ενδέχεται να επηρεάσ [ουν] κοινούς κανόνες») δεν προϋποθέτει αντίφαση μεταξύ των διεθνών δεσμεύσεων και αυτών των κοινών κανόνων¹⁰. Ως εκ τούτου, η έλλειψη αντίφαση μεταξύ των διατάξεων της Σύμβασης και των διατάξεων της απόφασης 2002/348/ΔΕΥ του Συμβουλίου δεν θίγει το συμπέρασμα ότι συντρέχει κίνδυνος επηρεασμού των κοινών κανόνων.
12. Κατά συνέπεια, ορισμένα τμήματα της Σύμβασης, δηλαδή το άρθρο 11 παράγραφοι 2 και 4, εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ.

2. Διαδικαστικά ζητήματα

13. Σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, «Όταν οι Συνθήκες απονέμουν στην Ένωση αποκλειστική αρμοδιότητα σε συγκεκριμένο τομέα, μόνον η Ένωση δύναται να νομοθετεί και να εκδίδει νομικά δεσμευτικές πράξεις, ενώ τα κράτη μέλη έχουν την εν λόγω δυνατότητα μόνο εάν εξουσιοδοτούνται προς τούτο από την Ένωση (...)». Δεδομένου ότι η Σύμβαση δεν επιτρέπει στην ΕΕ να προσχωρήσει η ίδια, μόνο τα κράτη μέλη μπορούν να προσχωρήσουν στη Σύμβαση, παρότι ορισμένα τμήματα της Σύμβασης εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης. Ωστόσο, όσον αφορά τα τμήματα που εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξουσιοδοτούνται από την Ένωση. Η προτεινόμενη απόφαση, όταν εκδοθεί, θα εξουσιοδοτεί συναφώς τα κράτη μέλη να προσχωρήσουν στη Σύμβαση, προς το συμφέρον της Ένωσης, όσον αφορά τα τμήματα που εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης.

¹⁰ Γνωμοδότηση 2/15, *ΣΕΣ με τη Σιγκαπούρη*, EU:C:2017:376, σκέψη 201· Γνωμοδότηση 3/15 της 14ης Φεβρουαρίου 2017, (*Συνθήκη του Μαρακές σχετικά με την πρόσβαση σε δημοσιευμένα έργα*), EU:C:2017:114, σκέψεις 113-114· Γνωμοδότηση 1/13 της 14ης Οκτωβρίου 2014 (*Σύμβαση της Χάγης για τη διεθνή απαγωγή παιδιών*), EU:C:2014:2303, σκέψεις 84 έως 90 και ιδίως σκέψη 86· Απόφαση του Δικαστηρίου, της 26ης Νοεμβρίου 2014, στην υπόθεση C-66/13, *Green Network*, EU:C:2014:2399, σκέψεις 48 και 49). Απόφαση του Δικαστηρίου, της 4ης Σεπτεμβρίου 2014, στην υπόθεση C114/12, *Επιτροπή κατά Συμβουλίου* (Συμβούλιο της Ευρώπης, ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί), EU:C:2014:2151, σκέψεις 70 και 71· και Γνωμοδότηση 1/03 της 7ης Φεβρουαρίου 2006, (*Νέα Σύμβαση του Λουγκάνο*), EU:C:2006:81, σκέψεις 143 και 151 έως 153.

14. Η ΝΥΣ έχει ήδη κατά το παρελθόν δώσει λεπτομερείς εξηγήσεις όσον αφορά τη δυνατότητα εφαρμογής της διαδικαστικής νομικής βάσης του άρθρου 218 παράγραφος 6 της ΣΛΕΕ σε συμφωνίες που συνάπτονται με τη μεσολάβηση των κρατών μελών¹¹. Το Συμβούλιο έχει χρησιμοποιήσει τη διαδικασία αυτή σε ορισμένες περιπτώσεις σε διάφορους τομείς¹² και η πρακτική αυτή μπορεί να βρει έρεισμα στη νομολογία του Δικαστηρίου· έχει αναγνωριστεί ότι η Ένωση διαθέτει δυο μεθόδους για να συνάπτει διεθνείς συμφωνίες: σύναψη είτε από την ίδια την Ένωση είτε με τη μεσολάβηση των κρατών μελών¹³.
15. Δεδομένου ότι η διαδικαστική νομική βάση για την προτεινόμενη απόφαση είναι το άρθρο 218 παράγραφος 6 σημείο ν), το Συμβούλιο οφείλει να εξασφαλίσει την έγκριση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου πριν από την έκδοσή της.

¹¹ Γνωμοδότηση της ΝΥΣ στο έγγρ. 15370/14.

¹² Απόφαση (ΕΕ) 2015/2071 του Συμβουλίου, της 10ης Νοεμβρίου 2015, για την εξουσιοδότηση των κρατών μελών να κυρώσουν, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το πρωτόκολλο του 2014 της σύμβασης περί της αναγκαστικής ή υποχρεωτικής εργασίας, του 1930, της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, όσον αφορά τα άρθρα 1 έως 4 του πρωτοκόλλου σχετικά με τα θέματα που αφορούν τη δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις, ΕΕ L 301, της 18.11.2015, σ. 47· Απόφαση (ΕΕ) 2015/799 του Συμβουλίου, της 18ης Μαΐου 2015, με την οποία εξουσιοδοτούνται τα κράτη μέλη να προσχωρήσουν, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στη Διεθνή σύμβαση του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού για τα πρότυπα εκπαίδευσης, έκδοσης πιστοποιητικών και τήρησης φυλακών για το πλήρωμα των αλιευτικών σκαφών, ΕΕ L 127, της 22.5.2015, σ.20, και απόφαση (ΕΕ) 2014/195 του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 2014, με την οποία εξουσιοδοτούνται τα κράτη μέλη να υπογράψουν, να επικυρώσουν ή να προσχωρήσουν στη Συμφωνία του Κέιπ Τάουν του 2012 για την εφαρμογή των διατάξεων του πρωτοκόλλου του Torremolinos 1993 σχετικά με τη Διεθνή Σύμβαση Torremolinos του 1977 για την ασφάλεια των αλιευτικών σκαφών, ΕΕ L 106, της 9.4.2014, σ. 4.

¹³ Πρβλ. ιδίως τη Γνωμοδότηση 2/91, σκέψη 27 και τη Γνωμοδότηση 1/13, σκέψεις 44-46 και 50, ιδίως σκέψη 44, στην οποία διαλαμβάνονται τα εξής: «*Εν πάση περιπτώσει, το ζήτημα της ενδεχόμενης ελλείψεως δυνατότητας της Ένωσης να καταστεί τυπικώς μέρος διεθνούς συμφωνίας στερείται σημασίας. Πράγματι, όταν οι προϋποθέσεις συμμετοχής σε τέτοια συμφωνία αποκλείουν τη σύναψη εκ μέρους της ίδιας της Ένωσης, μολονότι το ζήτημα εμπίπτει στην εξωτερική αρμοδιότητα της Ένωσης, η αρμοδιότητα αυτή μπορεί να ασκηθεί μέσω των κρατών μελών τα οποία θα ενεργούν προς το συμφέρον της Ένωσης (βλ., σχετικώς, γνωμοδότηση 2/91, EU:C:1993:106, σκέψη 5)*».

16. Διάφορες αντιπροσωπίες διατύπωσαν ερωτήσεις σχετικά με το γεγονός ότι ορισμένα κράτη μέλη έχουν ήδη υπογράψει και, σε ορισμένες περιπτώσεις, έχουν επίσης επικυρώσει τη Σύμβαση. Η ισχύς των εν λόγω υπογραφών και πράξεων επικύρωσης καθορίζεται από το εθνικό δίκαιο του οικείου κράτους μέλους, καθώς και από το δημόσιο διεθνές δίκαιο. Η προτεινόμενη απόφαση δεν θίγει το κύρος των εν λόγω πράξεων. Αντίθετα, έχει ως σκοπό να διασφαλίσει ότι τα κράτη μέλη, τα οποία προσχωρούν ή έχουν ήδη προσχωρήσει στη Σύμβαση, συμμορφώνονται με τις διατάξεις της Συνθήκης σχετικά με τις αρμοδιότητες¹⁴. Ο σκοπός αυτός θα επιτευχθεί με την έκδοση από το Συμβούλιο της προτεινόμενης απόφασης.

IV. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

17. Ορισμένα τμήματα της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης σχετικά με μια ολοκληρωμένη προσέγγιση για την ασφάλεια, την προστασία και την παροχή υπηρεσιών σε ποδοσφαιρικούς αγώνες και άλλες αθλητικές διοργανώσεις (ΣΣΣΕ αριθ.° 218) και, πιο συγκεκριμένα, το άρθρο 11 παράγραφοι 2 και 4, εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης.
18. Δεδομένου ότι η Ένωση δεν μπορεί να προσχωρήσει στη Σύμβαση, τα κράτη μέλη πρέπει να εξουσιοδοτηθούν, για τα τμήματα της Σύμβασης που εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης, να προσχωρήσουν σε αυτήν. Η εν λόγω εξουσιοδότηση δεν θίγει το κύρος των υπογραφών και των πράξεων επικύρωσης της Σύμβασης που υπάρχουν ήδη.

¹⁴ Η εξουσιοδότηση αυτή ισχύει επίσης και για τις περιπτώσεις στις οποίες κράτη μέλη έχουν ήδη νομίμως προσχωρήσει στη Σύμβαση αυτοτελώς κατά το παρελθόν, ωστόσο, εξαιτίας της επέκτασης της αρμοδιότητας της ΕΕ, μπορεί να θεωρείται ότι εξακολουθούν να συμμετέχουν μόνον ως συμβαλλόμενα μέρη προς το συμφέρον της ΕΕ.